

No. 4747.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X, bakker wonende te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Leiden van 27 Mei 1930, betreffende den hem opgelegden aanslag in de Inkomstenbelasting belastingjaar 1928/29;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat ten deze vaststaat:

dat de Inspecteur het zuiver inkomen van belanghebbende heeft berekend met behulp van op de ervaring berustende normen en heeft vastgesteld op f 7340.-;

dat belanghebbende echter bij den Raad van Beroep heeft betoogd, dat zijn aangifte - waarbij het zuiver inkomen was gesteld op f 4329.76 - gegrond was op het netto winstcijfer, hetwelk zijn, aan te stellen eischen voldoende, boekhouding over het jaar 1927 aanwijst, en dat hij zich niet ermede kan vereenigen, dat zijn aanslag is geregeld op grond van de op ervaring berustende normen;

dat de Raad van Beroep bij de bestreden uitspraak - na allereerst het tusschen partijen bestaand geschilpunt te hebben aangegeven door te overwegen, dat belanghebbende tegen zijn aanslag bezwaar heeft gemaakt, omdat deze is vastgesteld naar normen met terzijdestelling van belanghebbende's boekhouding - tot de conclusie komt, dat de Inspecteur terecht die boekhouding heeft verworpen, omdat "de Inspecteur terecht heeft gesteld, dat op de winkelontvangsten niet de minste controle bestaat gelijk doorbelanghebbende ter zitting van den Raad niet is weersproken", waaraan de Raad nog toevoegt:

"dat bovendien belanghebbende blijkens zijn aangiftebiljet zijn inkomen aangeeft als "winstsaldo volgens balans f 4919.76, terwijl volgens de balans waarop

belanghebbende' s gemachtigde ter zitting van den Raad zich beriep, het winstsaldo was f 4484.52;

"dat deze beide gronden misschien niet zonder meer de uitgesproken conclusie konden wettigen, indien inderdaad de door belanghebbende uit bovengenoemde berekening der ontvangsten verkregen resultaten meer aannemelijk waren dan de resultaten, die de Inspecteur bij zijne berekening verkrijgt;

"dat dit echter niet het geval is;

"dat immers de inspecteur ter zitting van den Raad mededeelde, dat belanghebbende bij zijne berekening er van uitging, dat van 100 K.G. bloem werden verkregen 172 brooden van 8 ons, waarvan nog verlies voor oud brood afgaat, terwijl de Inspecteur stelde, dat uit 100 K.G. bloem werden verkregen 178 stuks terug te brengen op 175 stuks wegens verlies voor oud brood, welke stelling de Inspecteur staafde door een beroep op eene mededeeling van de bakkerspatroons, waarbij deze, toch zeker deskundigen, voor de berekening van de koop prijs van het brood uitgingen van de stelling, dat uit 100 K.G. bloem 178 broden van 8 ons werden verkregen;

"dat voorts de Inspecteur terecht tegen belanghebbende's berekening aanvoerde, dat daarin geen rekening werd gehouden met de meerdere opbrengst voor krenten en rozijnenbrood, van welke, blijkens de aan die artikelen besteedde inkoop som, een aanzienlijke hoeveelheid verwerkt moest zijn";

om zijn uitspraak te besluiten met de overweging:

"dat hiermede het eenige geschilpunt ten nadeele van belanghebbende is beslist en de Raad voor de vaststelling van het inkomen van belanghebbende verwijst naar de normenberekening, zooals die door den Inspecteur in zijn vertoog schrift is uiteengezet, die berekening tot de zijne maakt en met den Inspecteur het aldus berekende inkomen stelt op niet meer dan f 7340.-";

en de beslissing van den inspecteur op het door belanghebbende ingediende bezwaarschrift te handhaven;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak als middel van cassatie inbrengt:

Schending, althans verkeerde toepassing van de artikelen 4, 7, 10, 13, 70, 74, 75 en 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, en van de artikelen 10, 11, 12, 13, 14, 15 en 16 der Wet op de Raden van Beroep, omdat de Raad van Beroep zijn

uitspraak niet, althans niet naar eisch van wet met redenen heeft omkleed,- en ter toelichting aanvoert, dat de Raad van Beroep:

1. recht heeft gedaan op eene verklaring van den Inspecteur welke zou weergeven, wat belanghebbende hem heeft medegedeeld zonder te onderzoeken of die weergave juist was;
2. zonder nadere motiveering heeft vastgesteld, dat op de winkelontvangsten geen controle bestaat en de boeken niet op hun betrouwbaarheid heeft onderzocht;
3. de normenberekening van den Inspecteur bij diens vertoogschrift tot de zijne maakt, maar over het hoofd ziet, dat uit het vertoogschrift niet valt te ontdekken, welke die normen zijn, hoe zij zijn toegepast, waaruit de juistheid der cijfers van den Inspecteur zou blijken, terwijl uit niets blijkt, dat de berekening van den Inspecteur inderdaad is gemaakt aan de hand van het door hem, belanghebbende, verstrekte gegevens ontleend aan diens door Inspecteur en Raad van Beroep verworpen boekhouding;

Overwegende dat het middel niet tot cassatie kan leiden, daar geen der daarbij ontwikkelde grieven juist zijn:

de eerste niet, omdat zij feitelijkten grondslag mist wijl niet blijkt, dat de verklaring van den Inspecteur omtrent de door belanghebbende gevolgde berekening berustte op een mededeeling van belanghebbende en trouwens, al ware dit anders, de Raad dergelijke verklaring waarvan belanghebbende bovendien niet heeft beweerd, dat zij onjuist was, zonder nader onderzoek als juist mocht aanvaarden;

de tweede niet, omdat eensdeels de door belanghebbende gewenschte motiveering onnodig was, nu belanghebbende, zooals de Raad feitelijk vaststelt, niet heeft tegengesproken, dat op de winkelontvangsten geen controle was, anderdeels een onderzoek der boeken op hun betrouwbaarheid doelloos was, nu reeds vaststond, dat die betrouwbaarheid daaraan ontbrak wegens het gebrek aan controle op de winkelontvangsten;

de derde niet, omdat over de normen zelve en de in aansluiting daaraan gevolgde berekening tusschen partijen geen geschil was, zoodat de Raad daarop niet nader behoefde in te gaan, terwijl bij die berekening zonder bezwaar gebruik mocht worden gemaakt van door belanghebbende verstrekte gegevens ontleend aan diens boekhouding, daar, al werd de boekhouding in haar geheel verworpen, zij niettemin niet in alle onderdeelen onjuist behoeft te zijn geweest;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Segers, Vice-President, Jhr. Feith, Visser, Kirberger en Van Woudenberg Hamstra, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den tienden December 1900 Dertig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Somer.

Somer

Segers